

telsen overhovedet. Han gif altſaa ind paa, at det hele Værn, den hele Beskyttelse i Grunden var forfeilet, og ſaa bristede jo alt det Andet. Jeg ſkal ikke ſtille min Paaſtand op imod det ærede Medlems, jeg vil i alt Fald ikke have nogen Foranledning til at formode, at man hellere vil tro min Paaſtand end det ærede Medlems. Jeg ſkal derfor blot i al Korthed henviſe til, at fra vor ſydveſtligſte Kyst og lige til Byrænerne, gennem Thyſland, Holland, Belgien og Frankrig, beſkytter man ſine Kyster paa alle farlige og udſatte Punkter, og netop ſærlig Kyster af den ſamme Beſtaffenhed ſom Simfjordsſtangen; vore nærmeste Naboer beſkytte de foran Kysterne liggende Der, der ſpille ſamme Rolle for Beſkyttelsen af diſſe ſom Simfjordsſtangen; de beſkytte ſaaledes Silb, Belworm, Nordſtrand; ſaa fortſættes det paa de øſtfrifiſke Der, Borkum og alle de andre; Holland og Frankrig beſkytter ſine meſt fremragende Kyster. Det er aldeles det ſamme Princip, det er ikke diſſe Der og Bynter i og for ſig, der ligesom Simfjordsſtangen ikke ere overordentlig værdifulde, ikke meget frugtbare, men det er de indenfor liggende frugtbare Lande, man ſøger at værne. Vi gjøre ikke Andet, end de gjøre. At hele Kystbeſkyttelsen ikke er en Kaprice, ſynes ogſaa at fremgaa af, at der efter forſkjellige Valg i 10 Aar har været givet ſtore Bevillinger til Kystſikringen Aar efter Aar, og at det heller ikke er en Kaprice fra en enkelt Indenrigsminiſter, vil temmelig tydelig fremgaa af, at 5 efter hinanden følgende Indenrigsminiſtre have forlangt Bevillinger af Rigsdagen i dette Diemed, deriblandt en høitæret Indenrigsminiſter, ſom ſikkerlig — det veed det ærede Medlem ſaa godt ſom jeg — ikke vil kunne beſkyldes for nogen overdreven perſonlig Sympathi overfor Sagen, og netop denne Miniſter har forlangt og forbrugt Mere end alle de andre 4. Jeg ſkal dermed ſlutte. Jeg tror, at der i diſſe Hovedpunkter ligger en Autoritet, der vel tør ſtilles op mod det ærede Medlems. Min egen betydter Intet.

Bonne: Maa jeg bede om Ordet for en ganſke kort Bemærkning?

Formanden: For en ganſke kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet; jeg tror nok, at der er et temmelig almindeligt Onſke om at komme til Afſtemning.

Bonne: Jeg ſkal kun tilføie til den ſidſte Talers Bemærkninger, at Høfderne bevirke vel i Bredde — det indrømmer jeg — men ikke i Høide en Forøgelse af Landet. Høfderne bevirke ikke en Forhøiſe af Lan-

det; det gjør Digerne, ſom ſtaa i Forbindelse med Tangen, og der ſkal Diger til, enten der er Høfder eller ikke, Høfderne for andre aldeles ikke Høiden. Det ærede Medlem paaviste, at der blev foretaget ſtore Foranſtaltninger i andre Lande. Ja, det har jeg ſelv noié efterſet, men det ærede Medlem glemte at tage Henſyn til de Erfaringer, han ſelv havde opdaget, og ſom jeg gjentog før. Det benægtede det ærede Medlem ſlet ikke, at Hovedſagen var at faae lagt en Hovedplan; og hvad de ſtore Bevillinger angaar, der ere givne forhen, er det Alſammen Forſøg, det har været motiveret ſom Forſøg, og Ingen har haft nogenſomhelſt Mening om, hvor de førte hen, og det er det, jeg mener, at det blot ſkulde være Forſøg.

Da ikke Flere ønskede at udtale ſig, ſluttedes Forhandlingen, og man gif til Afſtemning, hvorved

1) Vædringsforſlag under Nr. 5 til § 19 af Indenrigsminiſteren, tiltraadt af Udvalget,

vedtoges enſtemmig med 39 Stemmer.

Hermed anſaas Vædringsforſlagene under Nr. 6 og Nr. 9 af Samme, tiltraadt af Udvalget (ſe Tillæg B), ſom vedtagne uden Afſtemning.

2) Vædringsforſlag paa Vædringsforſlagsliſten under Nr. 7 til ſamme Paragraf af Udvalget

vedtoges enſtemmig med 43 Stemmer.

3) Vædringsforſlag under Nr. 8 til ſamme Paragraf af Udvalget

vedtoges enſtemmig med 43 Stemmer.

4) Vædringsforſlag under Nr. 10 til ſamme Paragraf af Udvalget

vedtoges enſtemmig med 42 Stemmer.

5) Vædringsforſlag under Nr. 11 til ſamme Paragraf af Udvalget

vedtoges enſtemmig med 43 Stemmer.

6) Vædringsforſlag under Nr. 12 til ſamme Paragraf af Udvalget

vedtoges enſtemmig med 43 Stemmer.

7) Lovforſlagets § 19 med de ſaaledes ſtedfundne Vædringer

vedtoges med 43 Stemmer.